

آزمایشگاه فیزیک پایه ۱

گزارش کار آزمایش شماره ۱۰

« کشش سطحی و قانون ارشمیدس »

گروه ۲

محمد رضا مهدیه

تاریخ آزمایش : ۱۳۹۰/۹/۲۰

تاریخ تحویل گزارش کار: ۱۳۹۰/۹/۲۷

استاد: آقای روزه ترکی

نیروهای چسبندگی

نیروهای چسبندگی (پیوستگی) نیروهایی هستند که مولکولهای یک ماده را بسوی یکدیگر می کشند.

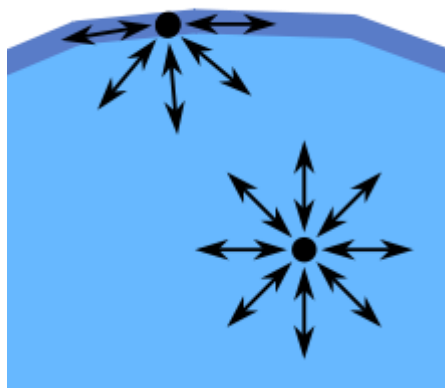
اگر به قطره آبی که از شیر آب می چکد توجه کنیم، می بینیم که قطره پس از جدا شدن از شیر آب در تمام طول مسیر به صورت قطره باقی می ماند. **مولکولهای** این قطره در حین سقوط از یکدیگر دور نمی شوند و متصل بهم باقی مانده یا اینکه حشره که روی سطح آب می نشیند، بدون آنکه لایه سطحی آب را پاره کند. با اینکه سطح آن کشیده می شود ولی همانند

یک پوسته کشسان نیرویی رو به بالا بر حشره وارد می کند که مانع پاره شدن سطح آب می شود، در تمامی این موارد باید نیرویی ربایش مطرح باشد که همان نیروی چسبندگی است.

نیروی ربایشی باعث نمی شود که مولکولها در هم فرو روند، زیرا وقتی که مولکولها بهم بسیار نزدیک می شوند یک نیروی رانشی قوی بین آنها ایجاد می شود که از نزدیک شدن بیشتر آنها جلوگیری می کند. نیروی رانشی بین مولکولها عاملی هست که مایعات را تقریباً تراکم ناپذیر می کند. نیروی بین مولکولی رانشی است و در فاصله های بیشتر این نیروها ربایشی است. نیروهای بین مولکولی دارای برد کوتاه هستند، یعنی وقتی فاصله مولکولها چند برابر فاصله بین مولکولی می شود، نیروهای بین مولکولی بسیار کوچک و عملاً صفر می شوند.

کشش سطحی

کشش سطحی (Surface tension): ویژگی ای در مایع ها است که باعث می شود لایه بیرونی آنها به صورت ورقه ای کشسان عمل کند. این همان ویژگی ای است که موجب ربایش دو سطح مایع به یکدیگر می شود؛ مانند دو قطره ی آب که همدیگر را می ربایند و قطره ی بزرگ تری می سازند. کشش سطحی کمیتی است که بعد نیرو در واحد طول یا انرژی در واحد سطح دارد و در فیزیک معمولاً با γ نشان داده می شود. کشش سطحی را همچنین می توان مقدار کار لازم برای ایجاد واحد سطح مشترک جدید در نظر گرفت.

نیروی چسبندگی سطحی

نیروهایی هستند که مولکولهای یک ماده را بسوی مولکولهای یک ماده دیگر می کشند. این نیروها باعث می شوند که مایع به سطح ظرف چسبیده و آنرا تر کند. برای مثال اگر کمی آب روی سطح شیشه بریزیم آب سطح شیشه را تر می کند، علت آن است که مولکولهای آب در مجاور شیشه با نیروی چسبندگی سطحی از طرف شیشه و از سوی دیگر با نیروی چسبندگی از طرف سایر مولکولهای آب کشیده می شوند. چون نیروهای چسبندگی سطحی بین مولکولهای آب و مولکولهای شیشه بزرگتر از نیروهای چسبندگی بین مولکولهای آب است.

مولکولهای آب به شیشه می چسبد و می گوییم آب شیشه را تر می کند. با چرب کردن سطح شیشه نیروهای چسبندگی بین مولکولهای آب باعث می شود که آب به صورت قطره در آید. نیروی چسبندگی موجود بین مولکولهای **جیوه** باعث می شود که جیوه حتی روی سطح شیشه ای تمیز نیز به شکل قطره در آید. چون نیروهای چسبندگی سطحی بین جیوه و شیشه ضعیف اند جیوه شیشه را تر نمی کند .

هر مولکول مایع از سوی مولکول های دیگر مایع ربوده می شود. مولکول هایی که درون حجم مایع هستند، از همه جهت ربوده می شوند و برابند نیروی وارد به آن ها صفر است. اما مولکول هایی که در سطح مایع هستند، تنها از یک جهت از سوی دیگر مولکول ها ربوده می شوند و نیروی ربایش در آن سوی مرز مایع (مثلاً از طرف مولکول های هوا) به آن ها کمتر است. بنابراین، به مولکول های روی سطح مایع نیروی خالصی به سمت درون وارد می شود که این نیرو با مقاومت مایع در برابر فشرده شدن خنثی می شود. در نتیجه، نیرویی در مایع به وجود می آید که می خواهد سطح مایع را کم کند. از همین رو سطح مایع به شکل ورقه ای الاستیک عمل می کند و آن قدر جمع می شود که کمترین سطح ممکن را داشته باشد.

راه دیگر برای توضیح کشش سطحی این است که یک مولکول اگر در کنار مولکول همسایه اش باشد، انرژی اش کمتر از وقتی است که کنار آن همسایه نباشد. مولکول های درونی بیشترین تعداد همسایه های ممکن را دارند. ولی مولکول هایی که در سطح هستند همسایه های کمتری دارند و بنابراین انرژی شان بیشتر از انرژی مولکول های درونی است. بنابراین، وقتی که مایع می خواهد انرژی کل اش را کمینه کند، می کوشد تا از شمار مولکول های سطحی اش بکاهد، و این یعنی یک مایع می خواهد کمترین سطح ممکن را داشته باشد.

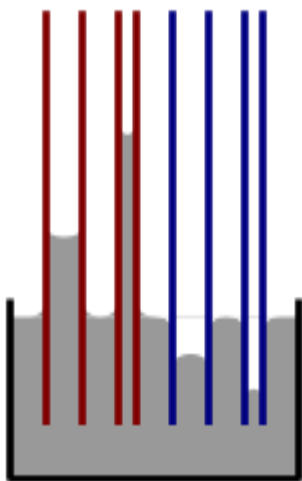
برای کاستن از سطح، یک مایع همیشه هموارترین شکل ممکن را در سطح خود می گیرد (اثبات ریاضی این که چرا هموارترین سطح متناظر است با کمترین مساحت نیازمند قضیه ُ اویلر- لاگرانژ است). هر خمیدگی تازه بر روی سطح به مساحت بیشتر و در نتیجه انرژی بیشتر می انجامد.

اگر بخواهیم رویه ُ دوبعدی ای را بیابیم که میان مرزهای مشخصی قرار بگیرد و کمترین سطح ممکن را داشته باشد، شاید با ریاضیات به سختی به نتیجه برسیم. ولی به جایش می توانیم مرزها را با سیم بسازیم و آن را درون ظرفی پر از آب و صابون فرو ببریم. لایه ُ حباب صابونی که بین سیم ها ساخته می شود به تقریب نشان دهنده رویه ای با کمترین سطح ممکن است (اگر گرانش زمین نبود دقیقاً کمترین سطح را می ساخت).

اثر موینگی

نمایش اثر موینگی برای دو لوله از جنس های متفاوت. چسبندگی آب به لوله ُ قرمز رنگ بیشتر و به لوله ی آبی رنگ کمتر از چسبندگی آب به خودش است.

اثر موینگی یعنی بالا آمدن سطح مایع درون لوله ای که درون مایع فروبرده شده است. اگر لوله به قدر کافی باریک باشد و چسبندگی آب به لوله زیاد باشد، کشش سطحی می تواند آب را در لوله بالا بکشد. ارتفاع آب بالا آمده برابر است با

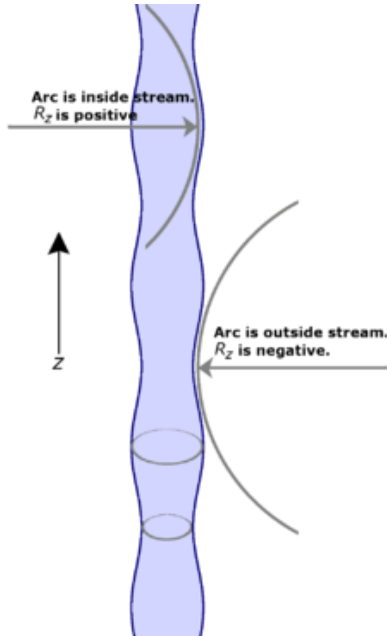
$$h = \frac{2\gamma_{la} \cos \theta}{\rho g r}$$

که در آن

h ارتفاع مایع بالا آمده است γ_{la} کشش سطحی بین مایع و هواست. ρ چگالی مایع است.

θ شعاع لوله ی موئین است. θ شتاب گرانش است. θ زاویه ی تماس مایع و سطح لوله است. اگر θ بیشتر از 90° باشد، مثل جیوه در لوله ی شیشه‌ای، مایع به جای بالا آمدن پایین می‌رود.

شکستن جریان مایع به قطره

حالت میانی جریانی که به قطره شکسته می‌شود. جریان آبی که از شیر می‌آید، هر چه قدر هم که یکنواخت باشد، قطره‌قطره می‌شود. این به خاطر پدیده‌ای به نام ناپایداری پلاتو-ریلی است، که خود پیامد مستقیمی از کشش سطحی است.

کشش سطحی در پدیده‌های روزمره

حشره‌ای که به کمک کشش سطحی آب شناور مانده است.

کشش سطحی آب:

دانه‌شدن قطره‌های باران روی سطح خودرو. آب به سطوح روغنی بسیار کم جذب می‌شود و به خودش به شدت جذب می‌شود. از همین رو، روی سطح خودرو قطره تشکیل می‌دهد.

کشش سطحی در پدیده‌های دیگری هم رخ می‌دهد، مثلاً در موادی که کشش سطحی آن‌ها کم است:

حباب صابون سطح بسیار بزرگی با ماده ی بسیار کمی دارد. قطره‌هایی که از آب ساخته شده‌اند ناپایدارند.

سازوکار چسبندگی

چسبندگی مکانیکی

چسبندگی مکانیکی سازوکاری شبیه سازوکار کشش سطحی دارد. سطح‌های دو ماده در هم رفتگی فیزیکی دارند.

چسبندگی شیمیایی

چسبندگی شیمیایی هنگامی رخ می‌دهد که پیوند شیمیایی بین دو سطح برقرار شود. توانا ترین پیوند یونی و کوالانسی است. اگر در یک سو هیدروژن و در سوی دیگر نیتروژن، اکسیژن یا فلئور وجود داشته باشد، پیوند کم‌زور هیدروژنی ایجاد خواهد شد.

همدوسی به آب شکل قطره می دهد. کشش سطحی آنها را به شکل کره در می آورد و چسبندگی آنها را روی برگ نگاه می دارد.

در چسبندگی فیزیکی (Dispersive adhesion Or Physisorption) جذب فیزیکی دو ماده بوسیله نیروهای واندروالسی است. سازوکار این گونه چسبندگی بر پایه وجود قطبش در اتم ها و مولکول ها است که در آنها قطب های مثبت و منفی بوجود می آورد و این قطب ها با ربایش یکدیگر، پیوند واندوالسی می سازند. در بحث سطح شناسی، چسبندگی فیزیکی، زاویه تماس و در نتیجه آن ترشوندگی را تعیین می کند. هنگامیکه دو فاز (مانند جامد و مایع) با هم در تماس باشند، هرچه چسبندگی بین آن دو بیشتر باشد، زاویه تماس کمتر و ترشوندگی بیشتر خواهد بود. برعکس، هرچه همدوسی بیشتر باشد، ماده تمایل به تماس بیشتر با خود خواهد بود و ازین رو چسبندگی و ترشوندگی کمتر و زاویه تماس بیشتر می شود.

چسبندگی الکترواستاتیک

گاهی بین دو یا چند ماده با تبادل الکترون، نیروی الکترواستاتیک برقرار می شود و باعث تمایل مواد به قرارگیری کنار یکدیگر می شود.

چسبندگی نفوذی

نفوذ اتم ها و مولکول های مواد در یکدیگر می تواند آنها را در کنار هم قرار دهد. این فرایند را می توان در بسیاری از مواد مانند فلزها و سرامیک ها با فرآیند تف جوشی یا پلیمرها دید.

نیروی ارشمیدس

آیا تاکنون فکر کرده اید که چرا برخی چیزها درون آب شناور هستند اما برخی دیگر ته آب می افتند؟ یا چرا چوب روی آب شناور ولی یک میخ آهنی ته ظرف آب می افتد و یا اینکه آیا امکان دارد یک قطعه آهن شناور بماند تمامی این موضوعات به نیرویی مربوط می شود که ارشمیدس دانشمند یونان باستان کشف کرده است .

نیروی ارشمیدس چیست ؟

وقتی جسمی را درون یک شاره مثلاً یک لیوان آب می اندازیم اگر جسم تماماً درون آب فرو رود به مقدار حجم خود آب را جابجا می کند به نیروی وزن این مقدار آب جابجا شده نیروی ارشمیدس گویند که همیشه رو به بالاست و از رابطه ی زیر بدست می آید:

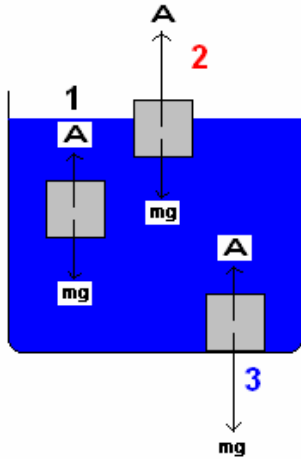
$$A = \rho Vg$$

دقت کنید که در این رابطه چگالی شاره و V حجم شاره جابجا شده است که مساوی است باحجم قسمتی از جسم که داخل شاره است و g شتاب گرانشی است حال سوالی مطرح می شود و آن اینکه چه شرایطی لازم است تا یک جسم در یک شاره شناور شود ؟ می دانیم در به هر جسمی در یک میدان گرانشی نیروی وزن وارد می شود و به جسم درون شاره حداقل دو نیروی ارشمیدس و نیروی گرانش وارد می شود می دانیم که نیروی گرانش همیشه روبه پایین و نیروی ارشمیدس (نیروی شناوری) همیشه روبه بالا هرگاه این دو نیرو برابر باشند جسم درون آب غوطه ور می شود ولی فرق شناوری و غوطه وری چیست ؟ وقتی می گوئیم جسمی شناور است که در سطح آب باشد اما جسم غوطه ور میتواند در هر جای شاره باشد به طور مثال خود آب درون خود شناور است .

وقتی نیروی ارشمیدس از نیروی وزن بیشتر باشد جسم روی سطح آزاد شاره شناور می شود و وقتی نیروی وزن جسم از نیروی ارشمیدس بیشتر باشد درون شاره غرق می شود .

- 1 جسم غوطه ور $A=mg$
2 جسم شناور $A>mg$
3 جسم در ته ظرف $A<mg$

$$\frac{A}{mg} = \frac{\rho_w V g}{\rho_m V g} = \frac{\rho_w}{\rho_m} = \frac{1000}{1250} = 0.8 < 1 \Rightarrow \text{فرو می رود}$$

مثال: آیا جسمی به چگالی 1250 kg/m^3 روی آب شناور می ماند؟ و مقدار نیروی ارشمیدس این ماده را برای 1 m^3 از این ماده به دست آورید .

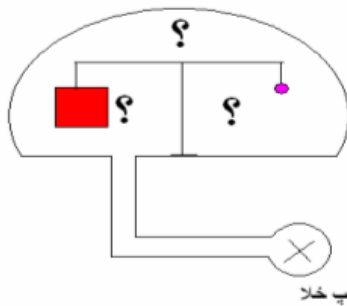
$$A = \rho V g$$

$$A = 1000 \times 1 \times 10 = 10000 \text{ N}$$

مثال (۲) نیروی شناوری را برای آهن m که در جیوه شناور است بدست آورید .

$$\rho_m = 7800 \text{ kg/m}^3$$

$$\rho_w = 13600 \text{ kg/m}^3 \quad A = \rho V g = 13600 \times 5 \times 10^{-4} = 6.8 \text{ N}$$

با توجه به اینکه نیروی وزن این قطعه آهن 3.9 اسحاق نیوتن است پس حتی آهن نیز روی جیوه شناور می ماند مسئله : این دو جسم در هوا روی یک ترازوی این چنین به تعادل می رسند اگر آنها را در یک محفظه خلا بگذاریم موقعیت آنان چگونه است؟ (راهنمایی: هوا نیز یک شاره است)

یک تن آهن سنگینتر است یا یک تن چوب؟

موضوع چیست؟

همه ما تا کنون به نحوی قانون ارشمیدس را تجربه کرده ایم. قانون ارشمیدس می گوید: وقتی جسمی درون سیالی (مایع یا گاز) قرار می گیرد. نیرویی برابر وزن سیال جابجا شده، از طرف سیال، بر جسم وارد می شود. هر گاه جسمی درون آب قرار می گیرد، وزن آن کمتر از موقعی است که در هوا باشد، به همین جهت است که وقتی در استخر شنا می کنید احساس می کنید که وزنتان کاهش یافته است .

این یک شوخی نیست!

همه این سوال را شوخی آمیز می دانند! یک تن چوب سنگین تر است یا یک تن آهن و معمولاً بدون اینکه فکر کنند می گویند: البته یک تن آهن و موجب خنده دسته جمعی اطرافیان می شوند. اگر به آدمهای شوخ جواب دهند که یک تن چوب از یک تن آهن سنگین تر است، لابد آنها بلندتر خواهند خندید چون ظاهر این جواب با هیچ منطقی جور در نمی آید، اما این حرف درست است .

حقیقت مطلب در آن است که قانون ارشمیدس نه فقط در مورد مایعات ، بلکه در مورد گازها نیز صدق می کند. وزن هر جسمی در هوا به اندازه وزن هوای هم حجم آن کم می شود. از وزن چوب و آهن نیز در هوا قدری کاسته می شود. برای آنکه وزن حقیقی چوب و آهن را بدانیم باید آنچه را که از وزن هر یک کاسته شده است، به آن اضافه کنیم .

بنابراین در مثال ما ، وزن حقیقی چوب مساوی است با یک تن + وزن هوای هم حجم چوب. و وزن حقیقی آهن مساوی است با یک تن + وزن هوای هم حجم آهن. اما حجم یک تن چوب به مراتب (تقریباً ۱۵ بار) بیشتر از یک تن آهن است. به همین جهت ، وزن حقیقی یک تن چوب بیشتر از وزن حقیقی یک تن آهن است! برای آنکه جواب دقیق تری داده باشیم ، باید بگوییم : وزن حقیقی چوبی که در هوا یک تن وزن دارد از وزن حقیقی آهن که در هوا یک تن وزن دارد، بیشتر است. چون حجم یک تن $\frac{1}{8}$ آهن متر مکعب و حجم یک تن چوب در حدود ۲ متر مکعب است، پس تفاوت وزن هوای هم حجم آنها باید در حدود ۲.۵ کیلوگرم باشد. به این ترتیب ، یک تن چوب ، در واقع به همین اندازه از یک تن آهن سنگین تر است!

وسایل آزمایش:

حلقه ی کشش سطحی، تشتک شیشه ای، نیروسنج، کولیس، جک آزمایشگاهی، میکروسکوپ، لوله موئین، خط کش، دماسنج، بشر.

شرح عملی آزمایش:

قسمت (۱) کشش سطحی مایعات:

ابتدا توسط کولیس قطر حلقه اندازه گیری شد (d) و هم چنین تشتک تا نیمه پر کردیم و تشتک روی جک قرار دادیم و هم چنین صفر نیرو سنج را تنظیم کردیم. سپس به آرامی جک پایین آورده شد تا جاییکه در معرض گسیختگی قرار گیرد و مقدار نیروسنج در جدول (۱) ثبت شد. این مراحل دو مرتبه دیگر انجام و در همان جدول ثبت شد.

قسمت (۲) لوله های موئین:

ابتدا لوله ها به طور کامل شسته شد. در اینجا اندازه قطر لوله از قبل تعیین شده بود و نیازی به اندازه گیری آن نبود. بشر تقریباً کامل پر کرده شد و سپس لوله ها داخل آنها قرارداده شد. ارتفاع بالا آمده ی آب اندازه گیری شد و در جدول (۲) ثبت شد و همچنین تکمیل شد.

قسمت (۳) قانون ارشمیدس:

حجم جسم مورد نظر را با تغییر حجم آب در لوله آزمایش ، اندازه گیری شد. وزن جسم توسط نیرو سنج اندازه گیری شد و هم چنین وزن همان جسم در آب نیز اندازه گیری شد و اعداد بدست آمده در جدول (۳) ثبت و تکمیل شد.

جداول:

	d(mm)	Δd	R(mm)	ΔR	F_1	F_2	F_3	F	ΔF	$\sigma(N/m)$
آب	۵۷	۱	۲۸.۵	۰.۵	۳۳	۳۷	۳۸	۳۶	۴	۰.۰۱۳۵

جدول (۱)

$t(^{\circ}C)$	d(mm)	Δd	d/۲	Δr	$h(m) * 10^{-3}$	$\frac{\Delta h}{* 10^{-4}}$	$\sigma(N/m) * 10^{-4}$	$\Delta \sigma(N/m) * 10^{-3}$
۲۵	۰.۵	۰	۰.۲۵	۰	۲۲	۱	۲۷	۱.۲۲
۲۵	۱	۰	۰.۵	۰	۱۴	۱	۳۴.۳	۲.۴۲
۲۵	۲	۰	۱	۰	۶	۱	۲۹.۴	۴.۸۳
۲۵	۲.۵	۰	۱.۲۵	۰	۳	۱	۱۸.۳	۶

جدول (۲)

آزمایش	V(cm ^۳)	w	w'	B=W-W'
جسم ۱	۶	۰.۵۶	۰.۴۶	۰.۱
جسم ۲	۵	۰.۵	۰.۴۲	۰.۰۸

جدول (۳)

قسمت (۱)

$$R = \frac{d}{r} = ۲۸.۵ \quad F_T = \frac{F_1 + F_2 + F_3}{3} = ۳۶$$

$$R = \frac{d}{r} \Rightarrow \Delta R = \frac{\Delta d}{r} \Rightarrow \Delta R = \frac{۱}{۲} = ۰.۵$$

$$\delta F = \text{خطا آزمایشگر} + \text{خطا دستگاه}$$

$$\delta F = \text{Max}\{|F - F_i|\} = \text{Max}\{|۳۶ - ۳۳|, |۳۶ - ۳۷|, |۳۶ - ۳۸|\} = ۳ \text{ mN}$$

$$\Delta F = ۱ + ۳ = ۴ \text{ mN}$$

$$\sigma = \frac{F}{\pi R} = \frac{۰.۱۰۶ \text{ N}}{m} \Rightarrow \frac{\Delta \sigma}{\sigma} = \frac{\Delta F}{F} + \frac{\Delta R}{R} = ۰.۰۱۳۵ \text{ N/m}$$

قسمت (۲)

مقدار Δr و Δd نا چیز است و مقدار d در صورت مسئله گفته شده است. Δh برابر خطای دستگاه یا همان دقت اندازه گیری دستگاه می باشد که برابر با ۰.۰۰۱ متر است.

$$\sigma = \frac{\rho g r h}{2 \cos \theta}, \theta = ۰ \Rightarrow \sigma = \frac{\rho g r h}{2}, \rho_{\text{آب}} = \frac{۱۰۰۰ \text{ kg}}{\text{m}^3} \quad g = ۹.۸ \text{ m/s}^2$$

$$\sigma_1 = \frac{۱۰^۳ \times ۹.۸ \times ۰.۲۵ \times ۱۰^{-۳} \times ۲۲ \times ۱۰^{-۳}}{2} = ۲۷ \times ۱۰^{-۳}$$

$$\sigma_2 = \frac{۱۰^۳ \times ۹.۸ \times ۰.۵ \times ۱۰^{-۳} \times ۱۴ \times ۱۰^{-۳}}{2} = ۳۴ \times ۱۰^{-۳}$$

$$\sigma_3 = \frac{۱۰^۳ \times ۹.۸ \times ۱ \times ۱۰^{-۳} \times ۶ \times ۱۰^{-۳}}{2} = ۲۹.۴ \times ۱۰^{-۳}$$

$$\sigma_4 = \frac{۱۰^۳ \times ۹.۸ \times ۱.۲۵ \times ۱۰^{-۳} \times ۳ \times ۱۰^{-۳}}{2} = ۱۸.۴ \times ۱۰^{-۳}$$

$$\ln(\sigma) = \ln\left(\frac{\rho g r h}{2}\right) \Rightarrow \frac{\Delta \sigma}{\sigma} = \frac{\Delta r}{r} + \frac{\Delta h}{h} \Rightarrow \Delta \sigma = \left(\frac{\Delta r}{r} + \frac{\Delta h}{h}\right) \sigma$$

قسمت (۳)

$$\begin{cases} W_w = mg \\ m = \rho v \end{cases} \Rightarrow W_w = \rho_w v g$$

$$W_{w1} = ۱۰^۳ \times ۶ \times ۱۰^{-۶} \times ۹.۸ = ۵.۸۸ \times ۱۰^{-۳} \text{ N}$$

$$W_{w2} = ۱۰^۳ \times ۵ \times ۱۰^{-۶} \times ۹.۸ = ۴.۹ \times ۱۰^{-۳} \text{ N}$$

